

Väited ja peamised argumendid

Apellant esitab järgmised väited:

1. Esimene väide: ETLT artikli 107 lõike 3 rikkumine

Kohtuotsus rikub ETLT artikli 107 lõiget 3, kuna Üldkohus – kui ta ei oleks vaidlustatud otsust hinnates eksinud – oleks pidanud jõudma järeldusele, et eraldi uurimata jätmise tegemaks kindlaks, kas ja mil määral abi andmine konkurentsi moonutab, kujutab endast ETLT artikli 107 lõike 3 punkti c rikkumist. Vaidlustatud kohtuotsuses ei tunnustata seda, et vastustaja ei tohtinud uurimisel piirduda pelgalt soodsamas olukorras olevas piirkonnas teostatava projekti eeldatavate lisakulude *ex ante* kindlakstegemisega ja „kahtlustamisega“, et igasugune abi, mis selle läve ületab, moonutab konkurentsi, ning sealjuures jäetakse täielikult arvesse võtmata apellandi konkreetne positsioon turul.

2. Teine väide: ETLT artikli 288, üldise grupierandi määruse (2008. aasta redaktsioonis) artikli 3 ja artikli 13 lõike 1 ning diskrimineerimiskeelu rikkumine

Kohtuotsus rikub ETLT artiklit 288 ning üldise grupierandi määruse (2008. aasta redaktsioonis) artiklit 3 ja artikli 13 lõiget 1, kuna Üldkohus – kui ta ei oleks oma hinnangus eksinud – ei oleks pidanud andma vastustajale uut pädevust abi uurida ja oma otsusega see siseturuga kokkusobimatuks tunnistada, kuna see abi kuni üldise grupierandi määruse artikli 6 lõikes 2 ette nähtud läveni oli juba sisuliselt tunnistatud Euroopa Liidu kõrgemalseisvate teiseste õigusaktide alusel siseturuga kokkusobivaks. Vaidlustatud kohtuotsuse tagajärjeks on see, et keeld anda abi üle 17 miljoni euro kuni üldise grupierandi määruuses ette nähtud läveni diskrimineerib apellanti tema konkurentidega võrreldes, kuna sarnases olukorras oleks igal konkurendil – kasvõi turguvalitsevas seisundis oleval – olnud võimalik saada võrreldavas suuruses investeeringu jaoks investeeringutoetuste seaduse alusel abi kuni lävele vastava summani.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Centrale Raad van Beroep (Madalmaad) 4. detsembril 2017 –
M. Çoban versus Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen**

(Kohtuasi C-677/17)

(2018/C 094/06)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Centrale Raad van Beroep

Põhikohtuasja pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: M. Çoban

Vastustaja: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

Eelotsuse küsimused

Kas otsuse nr 3/80⁽¹⁾ artikli 6 lõiget 1 tuleb lisaprotokolli artiklit 59 arvestades tõlgendada nii, et sellega on vastuolus selline liikmesriigi õigusnorm nagu TW artikkel 4a, mille kohaselt lõpetatakse täiendava hüvitise maksmine, kui seda saav isik asub elama Türgi, olgugi et ta lahkub liikmesriigi territooriumilt omal tahtel? Kas seejuures on oluline, et asjaomasel isikul ei ole riigist lahkumise ajal enam riigis elamise õigust assotsiatsiooniõiguse alusel, kuid tal on pikaajalise elaniku EL elamisluba? Kas seejuures on oluline, et asjaomasel isikul on liikmesriigi õigusnormide alusel võimalus ühe aasta jooksul pärast riigist lahkumist riiki tagasi pöörduda ja seega täiendavat hüvitist uuesti saada, ja et see võimalus säilib seni, kuni isikul on pikaajalise elaniku EL elamisluba?

⁽¹⁾ Assotsiatsiooninõukogu 19. septembri 1980. aasta otsus nr 3/80, mis käsitleb Euroopa ühenduste liikmesriikide sotsiaalkindlustussüsteemide kohaldamist Türgi töötajate ja nende pere liikmete suhtes (EÜT 1983, C 110, lk 60).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Hof van beroep Antwerpen (Belgia) 4. detsembril 2017 – Vlaamse Gewest, esindaja: Flandria valitsus Flandria majandus-, rahandus ja energiaministri isikus ja Vlaamse Gewest, esindaja: Flandria valitsus Flandria keskkonna-, loodus- ja põllumajandusministri isikus versus Johannes Huijbrechts

(Kohtuasi C-679/17)

(2018/C 094/07)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Hof van beroep Antwerpen

Põhikohtuasja pooled

Apellatsioonkaebuse esitajad: Vlaamse Gewest (Flandria piirkond), esindaja: Flandria valitsus Flandria majandus-, rahandus ja energiaministri isikus ja Vlaamse Gewest (Flandria piirkond), esindaja: Flandria valitsus Flandria keskkonna-, loodus- ja põllumajandusministri isikus

Vastustaja apellatsioonimenetluses: Johannes Huijbrechts

Eelotsuse küsimused

1. Kas tegemist on Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 63 kohase kapitali vaba liikumise õiguse rikkumisega, kui välisriigis asuva ja jätkusuutlikul viisil majandatava metsakinnistu pärijat ei vabastata kõnealuselt metsakinnistult pärandimaksu tasumise kohustusest Flandria piirkonna pärandimaksu seadustiku (Vlaams wetboek der successierechten (WS)) artikli 55^{quater} (nüüd Flandria maksuseadustiku (Vlaamse Codex Fiscaliteit (CF)) artikkel 2.7.6.0.3) alusel, samal ajal kui Belgias asuva ja jätkusuutlikul viisil majandatava metsakinnistu pärija vabastatakse selliselt metsakinnistult pärandimaksu tasumise kohustusest WS artikli 55^{quater} (nüüd CF artikkel 2.7.6.0.3) alusel?
2. Kas Flandria metsapiirkonna huvi WS artikli 55^{quater} (nüüd CF artikkel 2.7.6.0.3) tähenduses kujutab endast ülekaalukat üldist huvi, millega on põhjendatud kord, mis näeb pärandimaksust vabastamise ette üksnes Flandrias asuvate ja jätkusuutlikul viisil majandavate metsakinnistute puhul?